

Det må i sandhed være en tung dag for De Konservative

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Villy Søvndal, at for Det Konservative Folkeparti er det en alvorlig sag, at Danmark nu skal deltage i krigsaktiviteter, så derfor er der ikke noget underligt i, at vi ikke tager det hele let, men at vi faktisk går til opgaven med megen stor overvejelse og seriøsitet. Det burde hr. Villy Søvndal også i stedet for bare at trykke på automatpiloten, men det må SF jo om. Vi opfatter det som en meget alvorlig sag.

Jeg synes ikke, at det klæder hverken hr.

Søvndal eller SF at beskyldte vores udenrigsminister for at føre Folketinget bag lyset. Der har ikke været nogen som helst tvivl om, at vores udenrigsminister og regeringen og Det Konservative Folkeparti og Venstre har ønsket at medvirke til at lægge et maksimalt pres på Saddam Hussein med henblik på, at han kunne forstå alvoren i, at man fra det internationale samfund mente det alvorligt, at han skulle afvæbnes. Det var det første punkt.

Det næste punkt, som vores udenrigsminister har forfulgt målet, har været at sige, at FN må følges: Det er FN-sporet, vi ønsker skal være dirigerende på det her område. Det har vores udenrigsminister sagt gang på gang. Og ja, journalister og alle mulige andre har da forsøgt at afæske os: Hvad ligger der så i dette, og hvordan vil vi stille os, hvis og hvis og hvis?

Men her har vores udenrigsminister, ligesom vi andre, afholdt os fra at skibe os ind i hvis og hvis-svarene, for det ville jo afsløre, hvor vi ville hen; det ville give Saddam Hussein kort på hånden. Vi ville opretholde et maksimalt pres på Saddam Hussein, og derfor skulle han ikke kende vores reaktioner, hvis FN-sporet ikke kunne føre os hele vejen igennem til målet. Men FN-sporet er fulgt. Det er foreløbig – midlertidigt, håber jeg – endt i en blindgyde, men vi har et afsæt i resolution 1441, og det er tydeligt og klart tilkendegivet fra vores juridiske eksperter i Udenrigsministeriet.

Kl. 15.35

At der nu skulle være et flertal imod den tolkning, det er jo ikke rigtigt. Der er ikke konstateret noget flertal hverken i Sikkerhedsrådet eller på anden facon.

Og til fru Marianne Jelved: Jeg har desværre ikke tid til at svare yderligere, men jeg vil gerne komme tilbage. Jeg kan sige, at det ikke giver

megen mening at blive ved med at give tid, når Frankrig under alle omstændigheder har sagt, at de vil nedlægge veto til hvad som helst. Så er der ikke megen idé i at give mere tid. Så er det kun at spille Saddams spil.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg efterlyste tidligere lidt mere konservativ ydmyghed i den her sag. Jeg medgiver gerne, at jeg tror, der også har været diskussioner i den konservative folketingsgruppe både for at se på de juridiske aspekter i den sag og de moralske, sådan som fru Pia Christmas-Møller her har gjort rede for. Men jeg mener ikke desto mindre, at det, som fru Pia Christmas-Møller gjorde i sin ordførertale, var at skærpe retorikken og gøre tingene noget mere enkle, end de på noget tidspunkt har været for Det Konservative Folkeparti inklusive udenrigsministeren i det hidtidige forløb.

Fru Pia Christmas-Møller sagde noget i retning af, at de, der ikke er med USA, udviser en passivitet i forhold til diktatorer. Hun sagde: Der er ingen juridiske forhindringer.

Det er meget skråsikre meldinger, synes jeg, i forhold til spørgsmål, som ikke er helt så enkle endda, sådan som vi i hvert fald ser på dem fra Kristeligt Folkepartis side, og sådan som jeg egentlig også vil tro, at diskussionen har været i den konservative folketingsgruppe, som fru Pia Christmas-Møller har redegjort for.

Og jeg vil gerne spørge, om fru Pia Christmas-Møller mener, at notatet fra Udenrigsministeriet, fra det juridiske kontor, fuldstændig siger: Jamen der er ikke nogen juridiske forhindringer overhovedet, der er ikke noget at komme efter? Og mener fru Pia Christmas-Møller som konservativ, at det her er fuldstændig uproblematisk i forhold til folkeretten i øvrigt, at vi nu går sammen med USA uden om FN?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Pia Christmas-Møller understreger, at med det notat, som er kommet fra Udenrigsministeriets Folkeretskantor, er der ingen problemer med hensyn til, at det er i orden ud fra folkeretlige betragtninger. Jeg går ud fra, at det, som fru Pia Christmas-Møller primært tænker på, er konklusionen, det indrømmer jeg blankt.

Men hvis man læser undervejs, er det jo ens forpligtelse som folketingsmedlem ikke bare at henvide til, at en regering eller et ministerium si-